

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/328/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815204251
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815204251.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu Q., zastúpeného J. proti žalovanej G., o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 10C/111/2015-76 zo dňa 25. februára 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 125 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 26.03.2012 do zaplatenia v mesačných splátkach po 10 eur m e n í tak, že žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 125 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 26.03.2012 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 10 eur, vždy do 30. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti súd prvej inštancie žalobu zamietol a rozhodol, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 248,95 eur s príslušenstvom, ktorá predstavovala zmluvnú pokutu za porušenie zmluvy o pripojení a dodatku k nej zo dňa 10.06.2010 tým, že žalovaná si nedobíjala zmluvne dohodnutý kredit v sume 12 eur mesačne počas lehoty viazanosti 24 mesiacov. Žalovaná dojednanú zmluvnú pokutu považovala za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Za nekalú prax právného predchodcu žalobcu označila drobné, ťažko čitateľné písmo v zmluve o pripojení. Vzniesla námietku premlčania pohľadávky. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že dňa 10.06.2010 spoločnosť V. a žalovaná uzavreli Zmluvu o pripojení, na základe ktorej bola žalovaná oprávnená užívať služby poskytovateľa v mobilnej telefónnej sieti na základe aktivácie SIM karty v programe Fix 12 s minimálnym zmluvným dobitím 12 eur s DPH. Dňa 10.06.2010 súčasne uzavreli dodatok k zmluve o pripojení, na základe ktorého bol žalovanej predaný mobilný telefón Nokia 7230 za zľavnenú kúpnu cenu 1 euro s DPH. Doba viazanosti zmluvy bola dojednaná na 24 mesiacov. Za porušenie záväzkov žalovanej, uvedených v bode 1 písm. c), v bode 2 uzavretého dodatku, podľa ktorých sa zaviazala riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení Fix, do uplynutia doby viazanosti zmluvy nepožiadat' o vypojenie SIM karty z prevádzky, nedopustiť sa takého konania, ani neumožniť také konanie, na základe ktorého by poskytovateľovi služieb vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo ju vypovedať, bola medzi účastníkmi zmluvného vzťahu dojednaná zmluvná pokuta v sume 248,95 eur. Predajná cena mobilného telefónu, poskytnutého žalovanej za zľavnenú kúpnu cenu 1 euro, predstavovala 159 eur s DPH, čo je zrejme z listinného dôkazu predloženého žalobcom. Z prehľadu dobíjania kreditu mobilného telefónu žalovanou súd prvej inštancie zistil, že žalovaná si plnila povinnosti

vyplývajúce jej z uzavretej zmluvy o pripojení a z dodatku k nej v období od júla 2010 do októbra 2011, kedy kredit pravidelne mesačne dobíjala sumou 12 eur. V období od novembra 2011 si kredit prestala dobíjať. Dňa 08.03.2012 jej poskytovateľ telekomunikačných služieb vystavil faktúru na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 248,95 eur so splatnosťou dňa 25.03.2012. Žalovaná faktúru nezaplatila. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2013 spoločnosť R. V., a.s. pohľadávku voči žalovanej postúpila žalobcovi, čo právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej listom zo dňa 04.12.2013. Podľa právneho posúdenia súdom prvej inštancie Zmluva o pripojení zo dňa 10.06.2010 a dodatok k nej sú spotrebiteľskými zmluvami podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom dojednaná zmluvná pokuta nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej. Z obsahu dodatku k zmluve o pripojení vyplýva, že zmluvná pokuta bola dojednaná okrem plnenia ostatných povinností žalovanou (bod 2 dodatku, čl. 3 bod 3.6, čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) aj na zabezpečenie jej záväzku dobíjať kredit mobilného telefónu v sume 12 eur mesačne po dobu 24 mesiacov (bod 1 písm. d) dodatku). Počas zmluvnej doby viazanosti 24 mesiacov bola žalovaná povinná vykonať dobíjanie kreditu v celkovej sume 288 eur. Zmluvná pokuta bola dojednaná v sume 248,95 eur, t. j. v nižšej sume, než bola hodnota jej zabezpečovanej povinnosti. Tu je však potrebné prihliadnuť aj na to, že žalovanej bol na základe dodatku k zmluve o pripojení poskytnutý mobilný telefón Nokia 7230 za zľavnenú kúpnu cenu v sume 1 euro, ktorého predajná cena bez zliav predstavovala 159 eur. Zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu bola viazaná na uzavretie programu služieb, ktorý žalovaná získala na základe zmluvy o pripojení. Pokiaľ by uvedenú zmluvu s dojednaným obsahom neuzavrela, nebola by získala mobilný telefón v hodnote 159 eur za cenu 1 euro. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná nedobíjaním kreditu počas celej doby viazanosti spôsobila ujmu v majetkovej sfére poskytovateľa služieb nielen tým, že nedosiahol očakávanú tržbu v sume 288 eur, ale majetková ujma mu bola spôsobená aj tým, že žalovaná získala mobilný telefón v hodnote 159 eur za cenu 1 euro aj napriek tomu, že pred ukončením doby viazanosti zmluvy porušila povinnosť dobíjať si kredit sumou 12 eur mesačne. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila zmluvnú povinnosť riadne a včas si dobíjať kredit po uplynutí viac ako polovice doby viazanosti, súd prvej inštancie uplatnenú zmluvnú pokutu znížil na sumu 125 eur, ktorú považoval za primeranú a zodpovedajúcu významu a hodnote zabezpečovanej povinnosti. Napokon súd prvej inštancie uviedol, že nezistil, že zmluva o pripojení a dodatok k nej, prípadne postup právneho predchodcu žalobcu pri uzatváraní zmluvného vzťahu obsahujú nekalé obchodné praktiky. Žalovaná vo svojej výpovedi potvrdila, že vedela, za akých podmienok vstupovala do zmluvného vzťahu s právnym predchodcom žalobcu, vedela, že sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu 24 mesiacov, a že v prípade porušenia zmluvných povinností bude povinná platiť zmluvnú pokutu v sume 248,95 eur. Zmluvu uzatvárala slobodne, bez akéhokoľvek nátlaku, so zmluvnými podmienkami bola oboznámená a žiadnym spôsobom nepreukázala existenciu nekalých obchodných praktík na strane právneho predchodcu žalobcu. Žalovanou vznesená námietka premlčania pohľadávky podľa súdu prvej inštancie nebola dôvodná. Faktúra na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 248,95 eur bola právnym predchodcom žalobcu vystavená dňa 08.03.2012 so splatnosťou dňa 25.03.2012. Žaloba bola podaná dňa 23.03.2015, t. j. pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Právne súd prvej inštancie zdôvodnil rozhodnutie ustanoveniami § 42 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), b), § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 53 ods. 1, ods. 4, § 101, § 544 ods. 1, 2, § 545a Občianskeho zákonníka a § 7 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

2. Proti uvedenému rozsudku podala včas odvolanie žalovaná a navrhla, aby odvolací súd rozsudok zrušil ako nedôvodný a zmätočný. Uviedla, že žalobca si voči nej uplatňuje zmluvnú pokutu, ktorá bola dojednaná v absolútnom rozpore so zákonom a bola uzavretá v rámci štandardizovanej formulárovej zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Napadnutý rozsudok podľa odvolateľky vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd neprihliadol na rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov, nezabezpečil spotrebiteľovi dostatočnú ochranu proti nekalým praktikám dodávateľa, nesprávne posúdil vznik majetkovej ujmy žalobcu. Súd neprihliadol z úradnej povinnosti na čl. 7 Ústavy Slovenskej republiky a na újmné právo, neprihliadol na neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a na nekalé obchodné praktiky, ktoré žalovaná sama pri prejednávani veci namietala. Podľa žalovanej žalobca použil nekalé obchodné praktiky, keď ju neinformoval o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a dojednal s ňou zmluvnú pokutu v pevnej výške bez ohľadu na dobu, kedy k porušeniu zmluvnej povinnosti dôjde. Na podporu svojej argumentácie žalovaná odkázala na viacero rozhodnutí okresných súdov, ako i Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky (k predvídateľnosti práva

v tom, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované), Súdneho dvora EÚ (k ochrane spotrebiteľa a k výkladu smernice 93/13/EHS) a Ústavného súdu Českej republiky (právo ako nástroj spravodlivosti, nielen súbor právnych predpisov, aplikácia práva má smerovať k spravodlivému výsledku).

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že ním vymáhanú zmluvnú pokutu nemožno považovať za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Poukázal na to, že zmluvou medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou vznikol zmluvný vzťah so synalagmatickým charakterom, kde práva a povinnosti jednej strany zodpovedajú právam a povinnostiam druhej strany. V danom prípade však riadne a včas plnila len jedna strana (podnik). Ďalej žalobca uviedol, že účastník nie je nijakým spôsobom nútený vstúpiť do zmluvného vzťahu. Žalovaná si slobodne a bez nátlaku vybrala poskytovateľa služieb a aj okruh služieb. Podnik síce v daných vzťahoch vystupuje s lepším a profesionálnejším informačným základom, avšak potenciálny účastník má právo na relevantné informácie zo strany podniku, na základe ktorých sa rozhodne, či vstúpi do zmluvného vzťahu. Žalovaná zo zmluvy neplnila, čo žalobca hodnotí ako nekorektné, v rozpore s dobrými mravmi a protiprávne. Žalobca na podporu svojej argumentácie odkázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Okresného súdu Rožňava (podľa ktorých je súd povinný posudzovať každý prípad individuálne) i Najvyššieho súdu Českej republiky (dôraz na predchádzanie sporov).

4. Po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a podaní odvolania žalovanou došlo k zmene právnej úpravy sporového konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/12963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.). V prechodných ustanoveniach (§ 470 ods. 1, ods. 2) CSP stanovil, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, avšak s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle tohto ustanovenia odvolací súd posudzoval včasnosť a dôvodnosť odvolania podľa ustanovení O.s.p. účinných v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie. Procesne postupoval odvolací súd už podľa nových procesných ustanovení CSP.

5. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že aj keď žalovaná v odvolaní uviedla, že navrhuje zrušiť rozsudok (ako celok), z obsahu jej odvolania vyplýva, že žiada preskúmanie len toho výroku napadnutého rozsudku, ktorým jej bola uložená povinnosť na peňažné plnenie. Druhý výrok napadnutého rozsudku (zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti) nebol odvolaním dotknutý (v tejto časti žalovaná odvolanie ani podať nemohla, keďže bola v tejto časti v konaní pred súdom prvej inštancie úspešná a žalobca odvolanie nepodal).

6. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP k § 365 ods. 1 písm. h) CSP zmeniť, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Žalobca svoj nárok na zmluvnú pokutu odvodzuje z ustanovenia bodu 3 Dodatku k Zmluve o pripojení Fix, ktorý jeho právny predchodca uzavrel so žalovanou dňa 10.06.2010. Uvedené ustanovenie Dodatku znie: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti, uvedenej v bode 1 písm. c), v bode 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bode 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“ (pričom v tabuľke č. 1 je uvedená zmluvná pokuta 248,95 eur).

8. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, a ani netvrdil, že v dôsledku porušenia povinnosti žalovanej dobíjať si kredit došlo k následnému vypojeniu SIM karty zo strany jeho právneho predchodcu, teda, že boli naplnené všetky predpoklady podľa citovaného ustanovenia bodu 3 Dodatku, na základe ktorých prichádzal do úvahy nárok na zmluvnú pokutu. Už samotná táto skutočnosť (neunesenie dôkazného bremena, resp. bremena tvrdenia o splnení predpokladov pre zmluvnú pokutu) by mala za následok stratu sporu, teda zamietnutie žaloby. Sporná je tiež otázka, či nedošlo k premlčaniu nároku, keďže premlčaciu dobu nemožno rátať od dňa splatnosti faktúry, ako to urobil súd prvej inštancie, ale odo dňa, kedy mohol žalobca svoje právo na uplatnenie zmluvnej pokuty využiť po prvý raz (bez ohľadu na to, kedy ho skutočne využil a vystavil

žalovanej faktúru na zmluvnú pokutu). Ustálenie tohto dátumu (od ktorého treba počítať premlčaciu dobu) by si však vyžadovalo ďalšie dokazovanie, čo odvolací súd - vzhľadom na nižšie uvedené právne posúdenie - považoval za nadbytočné.

9. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu nároku žalobcu v zmysle ustanovení o ochrane spotrebiteľa tak, ako to namietala žalovaná v odvolaní, odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie v tom, že zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ktorý vznikol na základe Zmluvy o pripojení Fix a Dodatku k Zmluve o pripojení Fix zo dňa 10.06.2010, bol spotrebiteľským zmluvným vzťahom, keďže išlo o vzťah medzi spoločnosťou R. V., a.s. (pôvodne V.) ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom, pričom nič v tomto zmluvnom vzťahu nenasvedčovalo tomu, že by žalovaná uzatvárala zmluvu a dodatok na podnikateľské účely (v záhlaví zmluvy a dodatku je označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ). Spotrebiteľskú povahu tohto zmluvného vzťahu ani žiadna zo strán nespochybňovala.

10. Odvolací súd však - na rozdiel od súdu prvej inštancie - vyhodnotil vyššie citované ustanovenie bodu 3 Dodatku k Zmluve o pripojení Fix ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a tým poškodzuje spotrebiteľa (§ 53 ods. 1, ods. 4 písm. k), ods. 5 Občianskeho zákonníka). Táto zmluvná podmienka stanovuje zmluvnú pokutu len pri porušení zmluvných povinností spotrebiteľa, nie pre prípad porušenia zmluvných povinností dodávateľa (napr. neoprávnené prerušenie alebo odpojenie služieb), okrem toho veľmi široko formuluje okruh porušení povinností spotrebiteľom, ktoré sú sankcionované zmluvnou pokutou („v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti ...“ a nasleduje rozsiahly výpočet odkazov na ustanovenia Dodatku aj Všeobecných podmienok) a tiež stanovuje vždy rovnakú sankciu bez ohľadu na závažnosť konkrétneho porušenia povinností spotrebiteľa (napr. aj v prípade, že spotrebiteľ nezaplatí faktúru len za posledný mesiac zmluvnej viazanosti). Súdna kontrola zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je všeobecná, preto na vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky postačuje, že táto zmluvná podmienka je spôsobilá poškodiť spotrebiteľa, bez ohľadu na to, či v skutočnosti spotrebiteľ porušil zmluvné povinnosti na začiatku alebo na konci zmluvnej viazanosti. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi alebo jeho právnenému predchodcovi právo na plnenie a žalovanej povinnosť plniť.

11. Argumentácia tým, že žalovaná mala právo vybrať si medzi mobilnými operátormi a medzi mobilnými telefónmi, je nepochopením podstaty inštitútu ochrany spotrebiteľa. Prirodzene, vždy existuje voľba vstúpiť do zmluvného vzťahu, teda kúpiť si nejaký tovar za podmienok určených dodávateľom alebo nie a túto voľbu má aj spotrebiteľ. Ak by však spotrebiteľ mal pri každej kúpe tovaru len možnosť voľby buď kúpiť (aj za nevýhodných podmienok) alebo nekúpiť, potom by jeho zmluvná sloboda bola podstatne obmedzená. Účelom právnych noriem na ochranu spotrebiteľa je práve kompenzovať to, že drobný spotrebiteľ jednotlivito je slabším účastníkom zmluvného vzťahu a sám nie je schopný dosiahnuť zmenu zmluvných podmienok stanovených dodávateľom vo formulárovej zmluve, preto je potrebná kontrola týchto zmluvných podmienok tretími subjektmi, vrátane súdov.

12. Odvolací súd nemôže súhlasiť ani s argumentáciou, že zmluvná pokuta nebola neprimerane vysoká, keďže žalovaná nedobíjaním kreditu počas celej doby viazanosti spôsobila ujmu v majetkovej sfére poskytovateľa služieb tým, že nedosiahol očakávanú tržbu v sume 288 eur, ale majetková ujma mu bola spôsobená aj tým, že žalovaná získala mobilný telefón v hodnote 159 eur za cenu 1 euro. Pokiaľ ide o nedosiahnutie očakávanej tržby v sume 288 eur, zmluvná pokuta v konštantnej výške 248 eur predstavuje sumu, akoby spotrebiteľ neplnil zmluvné povinnosti po dobu viac ako 20 mesiacov, pričom - ako už bolo uvedené vyššie - dodávateľ v tejto zmluvnej podmienke nediferencuje, kedy skutočne došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti spotrebiteľom, teda takto formulovaná zmluvná podmienka je spôsobilá poškodiť spotrebiteľa tým, že bude zaviazaný zaplatiť neprimerane vysokú zmluvnú pokutu aj vtedy, ak poruší zmluvnú povinnosť len za posledných niekoľko mesiacov, a teda spôsobí dodávateľovi podstatne menší výpadok predpokladaných tržieb, než je výška zmluvnej pokuty. Na tom nič nemení ani prípadné uplatnenie zmluvnej pokuty v skutočnosti v nižšej výške, a ani moderácia zmluvnej pokuty súdom. Podstatou súdnej kontroly zmluvných podmienok je jej všeobecnosť, teda zmluvná podmienka je neprijateľná vždy, ak za určitých podmienok (v nejakej situácii) môže poškodzovať spotrebiteľa, aj keď v konkrétnej situácii predmetného prípadu spotrebiteľa poškodzovať nemusí. Pokiaľ je zmluvná podmienka neprijateľná (v danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu neprijateľná bola), nemôže ju súd moderovať, pretože moderačné právo súdu sa vzťahuje len na platne dojednané zmluvné podmienky; neplatnú zmluvnú podmienku nemožno moderovať. K predaju mobilného telefónu za

zniženú cenu odvolací súd uvádza, že išlo o obchodnú stratégiu dodávateľa (mobilného operátora). To, že právny predchodca žalobcu predpokladal, že počas 24-mesačnej doby viazanosti si „zhojí“ rozdiel medzi „bežnou“ cenou a „akciovou“ cenou predmetného mobilného zariadenia, bolo takisto súčasťou jeho obchodnej politiky. Ustanovenia Dodatku k zmluve o pripojení, ktoré sa týkali odkúpenia telekomunikačného zariadenia, je možné v tejto časti považovať za kúpnu zmluvu. Účastníci sa dohodli na kúpnej cene telekomunikačného zariadenia, ktorú síce označili ako tzv. akciovú cenu, ale podľa názoru odvolacieho súdu to bola dojednaná kúpna cena, teda v dôsledku dojednania tejto ceny nemohlo dôjsť k zmenšeniu majetku žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, t. j. nemohla mu vzniknúť škoda, ktorá by mala byť kompenzovaná zmluvnou pokutou ako paušalizovanou náhradou škody.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1, ods. 2 CSP. Keďže žalovaná bola vo veci samej (vrátane odvolacieho konania) úspešná v celom rozsahu (teda aj v časti, v ktorej bol pôvodne v konaní pred súdom prvej inštancie úspešný žalobca), odvolací súd jej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, aj trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).